

[Lawaetz]

Skal ejendommene forfalde yderligere, bl.a. fordi det ubetydelige standardfradrag, man har i dag, falder væk, medens skat for lejeværdien af egen bolig skal bibeholdes?

Der er en lang række eksempler, der har en så direkte partifarve, endda vel farve fra venstrefløjen i socialdemokratiet, at politikere med en anden farve på forhånd må stille sig meget skeptisk, 100 pct., indtil vi får nogle beregninger, der besvarer nogle af de væsentlige spørgsmål, jeg har fremført.

Samtidig indbyder hr. Lykketoft høfligt andre partier til at gå dybt ind i et samarbejde. Det vil vi også gerne gøre fra fremskridtspartiet på et så vigtigt felt, men ved første behandling må det godt gå op for socialdemokratiet, at dets skattetænkning og fremskridtspartiets skattetænkning normalt ligger meget langt fra hinanden.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det beslutningsforslag, vi behandler her i dag, er jo i det store og hele, som det er blevet sagt, en genfremsættelse, men i modsætning til flere ordførere mener jeg, det er nyttigt og godt, at det er blevet genfremsat, så folketingets skatte- og afgiftsudvalg også kan tage diskussionen om en indkomstskattereform op.

Jeg vil gerne sige nu her, for at det ikke skal misforstås, hvad jeg synes der er en tendens til at socialdemokraterne ustandselig gør, at jeg er enig i den opdeling, socialdemokratiet foreslår, at vi først skal betale en proportionalsskat og derefter en tillægsskat på et andet grundlag. Jeg er enig i, at proportionalsskatten skal hvile på den skattepligtige indkomst defineret som nu, dvs. bruttoindkomsten minus de tilladte fradrag, og i ordene »tilladte fradrag« ligger, at jeg er parat til at diskutere, om vi kan blive enige om at skyde nogle af fradragene ud eller begrænse dem.

Jeg er også enig i, at den ekstra skat skal hvile på et andet grundlag, men jeg er totalt uenig i – og afviste det i foråret 1982, i sommeren 1982, i efteråret 1982 – dette andet grundlag, som socialdemokratiet foreslår. Efter min mening er det totalt ubrugeligt som grundlag for en indkomstskat. Så håber jeg ikke, at jeg for fremtiden skal møde dette, at jeg har givet tilslutning til beslutningsforslaget, som det foreligger. Jeg mener, det

er nødvendigt at sige det så klart, når socialdemokratiet bliver ved med at misforstå og misfortolke, hvad jeg siger.

Jeg er uenig med skatteministeren, når han siger, at det ikke er en forenkling at gå fra 3 trin til 2 trin. Naturligvis er det en forenkling.

Jeg mener, at vi kan kræve op på det skattepligtige grundlag: en proportionalsskat betalt af alle, lige så snart de begynder at tjene penge. Jeg mener, at ekstraskatten bør lægges på bruttoindkomsten, og så kan man komme, så mange gange man vil, og sige, at det begreb forstår vi ikke. Der vil ikke opstå diskussion med hovedparten af skatteyderne om, hvad bruttoindkomst er; der vil være det med 5–10 pct. Men når vi skal være ærlige, er det jo med 90–95 pct. af skatteyderne, vi diskuterer den skattepligtige indkomst. Også derfor vil det være en forenkling.

Når jeg har sagt disse ting så klart og skarpt, er det, fordi jeg ikke ønsker diskussion om, hvad det er, det radikale venstre vil, men også for at understrege, at jeg ikke én gang til vil være med til at gennemføre socialdemokratiske skatteforslag, der, som det må være klart for enhver, der tænker sagerne igennem, vil være ubrugelige meget hurtigt, sådan som de gældende skattelove, der er gennemført af socialdemokratiet, de konservative og venstre mod de radikale, er.

Jeg vil gerne sige til skatteministeren, at hvis hans ord skal tages fuldstændig bogstaveligt, at han ikke ønsker at røre ved rentefradragsretten, så kan der ikke laves en skattereform. Hvis det skal forstås på den måde, at skatteministeren fortsat ønsker, at direktøren skal have en skatterabat på 73 pct. for de renter, han betaler for at bo i sit hus, mens folkepensionisten skal have en skatterabat på 40 pct. af de renter, han betaler for at bo i sit hus, kan der ikke laves en skattereform. Hvis man derimod vil røre ved rentefradraget blot i den forstand, at man siger, at rentefradraget bør være mindst lige så stort for folkepensionisten som for direktøren, der har meget bedre råd til at betale for sig selv, må der fortsat være en mulighed for at diskutere.

Jeg ved ikke, om jeg opfattede venstres ordfører rigtigt, at der blev sagt, at det nuværende skattesystem på mangfoldige måder opererer tilfredsstillende. Så vil jeg gerne stille venstre det klare spørgsmål: er det tilfreds-